

NATTERGALENS UBETYDELIGHE D

① Så ubetydelig og lille så
 jævn og brunlig-grå som støv. Hvis fuglen ikke slog sin
 trille, gik den i ét med buskens løv

1. Så ubetydelig og lille
 så jævn og brunliggrå som støv.
 Hvis fuglen ikke slog sin trille,
 gik den i ét med buskens løv

2. Et brød bli'r lagt i åbne hænder,
 så helt almindeligt og nært,
 og menigheden kraften kender,
 for øjet skjult, for hjertet kært

3. Lidt vin bli'r hældt i hvert et bæger,
 ja måske bare druesaft,
 og kirken møder ham som læger
 det brudte med sin guddomskraft

4. Således elskede Gud verden
 at han gav afkald på sin glans.
 Han kendes på sin skjulte færd,
 en lidt tilfældig hverdagstjans:

5. At være ven med én der snyder.
 At vandre land og rige tyndt.
 At blive hængt som en forbryder.
 At ende før man er begyndt

6. Som nattergalens sang i kæret,
 en himmelsk kreativ sekvens,
 så ufortjent vi får foræret
 en nærhed som en gammel vens:

7. Og Gud! Vi kender dig på røsten!
 'Tag dét og spis det!' I et nu
 vi ser dit offer, mærker trøsten.
 'Tag dét og drik det! Kom i hu!'

8. Lyslevende du er til stede.
 I kærlighed du siger: 'Gå
 med fred! Og del din himmelglæde
 med hver en sjæl du støder på!'

9. Du sender kirken ud i verden,
 og du har lovet at gå med.
 Så åbenbar din skjulte færd!
 Ja, åbenbar din kærlighed!

Tekst: Merete Bandak, 2011

Musik: Per Nedergaard Hansen, 2011

